

Boekverslag Duits Siddharta door Hermann Hesse

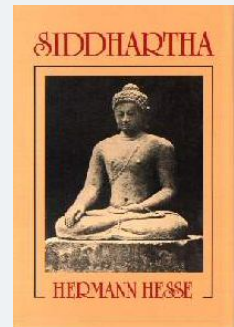
Boekverslag door een scholier

1055 woorden

13 jaar geleden

★ 4,7

10 keer beoordeeld

Auteur	Hermann Hesse
Eerste uitgave	1922
Vak	Duits

Een waarheid kan alleen uitgedrukt, onder woorden worden gebracht, bij eenzijdige beschouwing. Eenzijdig is alles, wat door het denken bedacht en met woorden gezegd worden kan, alles is dan eenzijdig, alles is dan half, alles mist volledigheid, het sluitende systeem, de eenheid... Maar de wereld zelf, dat wat in en om ons is, is nooit slechts het een of het ander. Nooit is een mens of een daad alleen maar Sansara of alleen maar.

Siddhartha

De titel verwijst naar het hoofdpersonage 'Siddhartha'. De ondertitel 'een Indische vertelling' verwijst naar de bron van de schrijver. Het verhaal is oorspronkelijk een godsdienstig boeddhistische vertelling. De schrijver werd door deze godsdienst geprikkeld op zijn reizen naar het oosten. Geboren in Calw, in het noorden van het Zwarte Woud (2 juli 1877), als kind van piëtistische ouders, die o.a. missionarissen in India zijn geweest, groeide Hesse op in een beschermde en intellectuele sfeer. In het ouderlijk huis werd hij al vroeg met de wereldliteratuur bekend, dankzij de uitgebreide bibliotheek van zijn beroemde en erudiete grootvader Hermann Gundert. Hier verrichtte Hesse zijn eerste studies naar o.a. het boeddhisme. Net als in veel van zijn boeken is het thema hier de betekenis van een goed leven en van de zoektocht naar het 'ik'. Wijsheid vinden in jezelf. In het werk van Hermann Hesse, dat veelal autobiografisch is, komt steeds weer de confrontatie van de mens met zichzelf aan de orde.

Er zijn 12 hoofdstukken, die elk Siddhartha in een andere situatie en gemoedstoestand beschrijven. Kern van het verhaal is dat Siddhartha op zoek is naar iets, naar zijn ik en dus naar de toestand van volkomen geluk en tevredenheid. We volgen Siddhartha als kleine jongen in zijn persoonlijke groei en ontwikkeling. Een motief is de strijd die Siddhartha voert met zichzelf.

Siddhartha ons hoofdpersonage leeft in zijn jeugd bij de Brahmanen. Hij wijdt zijn leven aan het priesterschap, net als zijn vader. Hij voelt ondanks zijn gelukkige situatie een enorm gemis. Hij voelt een honger naar wijsheid en naar antwoorden op zijn levensvragen. Het verhaal gaat over zijn zoektocht ernaar.

De zoektocht naar de innerlijke rust en geluk – het volgende motief. Hij vraagt zich het hele boek af wat geluk nu is. En een derde motief is hoe de mens kijkt naar het leven hij ontmoet verschillende mensen die allemaal anders kijken t.o.v. het leven.

Het verhaal speelt zich af in India, echte plaatsnamen worden er niet echt genoemd. Hij reist hij door India. In verband met de plaats is in het boek vooral belangrijk welke invloed deze heeft op de mens. Hoe hij de mens zich er voelt en gedraagt. Tijd wordt niet aangegeven maar het echte boeddhistische verhaal speelt zich af rond 500 v. chr

Het boek is helder geschreven, makkelijk te volgen. Er ligt een grote nadruk op de filosofie en psychologie en toch heeft het echt een 'vertelling' gevoel. Het verhaal wordt verteld door een alwetende verteller. Als zoon van een Brahmaan en voorzien van de nodige intelligentie lijkt ook voor Siddhartha een toekomst als Brahmaan weggelegd. Dit kan hem echter niet bekoren en zijn innerlijke onrust voert hem mee op het pad van enkele Samaans, woudlopers/bedelaars die niets nodig hebben. Totdat hij en zijn vriend Govinda (die hem al die jaren heeft vergezeld) horen van Boeddha en zijn leer. Govinda besluit onmiddellijk zich als volgeling bij Boeddha aan te sluiten. Hier scheiden de wegen van de eeuwige vrienden Siddhartha en Govinda zich. Later zullen ze elkaar nog 2x ontmoeten. Dan komt hij bij een rivier en een veerman. Dit heeft veel weg van Parzival. Hij staat zo dicht bij zijn doel dat hij erover ziet, want hij is er nog niet klaar voor.

Siddhartha wordt koopman, omdat hij bij de courtesane Kamala die hem liefde leert kennen in de gunst wil komen. Maar ook als koopman en in de wereld van luxe en weelde vindt hij geen bezieling en rust. Het gaat hem gemakkelijk af, maar interesseert hem niet. Na vele jaren vervolgt hij weer zijn weg en laat zijn vele bezittingen achter. Hij ziet de rivier waar hij al eerder was en hij wil sterven. Hij verdrinkt bijna maar komt er op het nippertje uit. Hierdoor voelt hij zich helemaal herboren: alsof hij weer opnieuw mag gaan beginnen. Daar begint weer een nieuw deel. Siddhartha krijgt weer verlangen naar het Om -'das Vollkommene' Hierna slaapt hij heerlijk Weer komt hij bij de veerman Vaseduva. Hij voelt dat hij er moet blijven. De veerman is een simpele man maar toch voelt Siddhartha een vorm van wijsheid Hij blijft daar en leert van de Vaseduva de kracht van het luisteren, luisteren naar de ander en luisteren naar de stroom van de rivier die vele liederen kan zingen. De rivier zal symbool staan voor zijn geluk. Hier vindt hij de wijsheid. Siddhartha vindt uiteindelijk het geluk in zichzelf en met zichzelf.

De veerman leert hem te luisteren naar de aardse dingen. De wijsheid van de natuur. Het innige geluk zit niet in jezelf (Atman), of in het verschil tussen Nirwana (goed) en Sansara (kwaad), zoals de Brahmanen, de Samana's en Gotama beweerden. Het ware geluk zit in kleine dingen, zoals een steen of het water dat tot je spreekt.

Ik vond het een heel mooi boek omdat Siddhartha eigenlijk een gewoon mens is en volledig verbonden is met het echte leven. Je verwacht iets groter als plot maar zo is het eigenlijk net goed. Zoals in het boek gezegd wordt het is iets dat je zelf moet ondervinden en de zoektocht is even belangrijk of zelfs belangrijker dan het doel. Het boek is echt vlot geschreven en wordt vlot gelezen maar zet je daarna ook aan het denken. Je voelt ook een enorme verbondenheid met het personage ik weet niet goed waarom maar waarschijnlijk juist omdat het zo 'echt' is. Er wordt gezegd dat het overal ter wereld jongeren aanspreekt en ik kan dit best geloven. Het boek gaat terug naar de oorsprong ,weg van de drukte waar we in leven ,het brengt rust dor het gewoon maar te lezen. Aan de andere kant zou het MOETEN gelezen worden omdat het echt tot denken aanzet en het dwingt je na te denken over het leven. Laten we zeggen dat de schrijver met zo een palmares en met als kroon op het werk de Nobelprijs een enorme indruk op me gemaakt heeft en me respect inboezemt van hier tot ginder..